

Uzzini par NATO

INFORMĀCIJU
skatiet vietnē:
www.nato.int

Aizsargājot cilvēkus

Mēs bieži vien uzskatām par pašsaprotamu, ka varam atrasties drošā un ekonomiski stabilā vidē. Drošība visās ikdienas dzīvas jomās ir ļoti svarīga mūsu labklājībai.

Cīņa pret jaunajiem draudiem

Līdztekus draudu rakstura izmaiņām, ir nepieciešams mainīt arī miera saglabāšanas metodes. NATO pārorientē savas aizsardzības spējas, lai vērstu tās pret mūsdienu draudiem. Tā adaptē savus spēkus un izstrādā daudzpusējas pieejas cīņai pret terorismu, korumpētām valstīm un citiem drošības izaicinājumiem, tādiem kā masu iznīcināšanas ieroči.

Veidojot partnerattiecības

Dialogam un sadarbībai ir izšķiroša loma miermīlīgu attiecību un labākas starptautiskās sapratnes veidošanā.

NATO dod dalībvalstīm un partnervalstīm vienreizēju iespēju konsultēties par drošības jautājumiem, lai veicinātu uzticības veidošanos un, ar laiku, palīdzētu novērst konfliktus.

Ar praktiskas sadarbības un daudzpusējo iniciatīvu palīdzību, valstis kopā stājas pretī drošības izaicinājumiem.

Nodrošinot mieru un stabilitāti

Stabilitātes ieguvumus var vienlaicīgi baudīt daudzas sabiedrības grupas. Ir svarīgi stabilizēt tos reģionus, kur saspīlējums apdraud drošību visvairāk. Šī iemesla dēļ, NATO uzņemas aktīvu lomu krīzes vadības operācijās, kuras veic sadarbībā ar citām starptautiskām organizācijām.

Dalībvalstis un partnervalstis

Ziemeļatlantijas Līguma parakstīšana 1949.gada 4.aprīlī

DALĪBVALSTIS (MĪESTĀSĀNAS GADS)

Albānija /2009	Latvija /2004
Beļģija /1949	Lietuva /2004
Bulgārija /2004	Luksemburga /1949
Kanāda /1949	Nīderlande /1949
Horvātija /2009	Norvēģija /1949
Čehijas Republika /1999	Polija /1999
Dānija /1949	Portugāle /1949
Igaunija /2004	Rumānija /2004
Francija /1949	Slovākija /2004
Vācija /1955	Slovēnija /2004
Grieķija /1952	Spānija /1982
Ungārija /1999	Turcija /1952
Islande /1949	Apvienotā Karaliste /1949
Itālija /1949	Amerikas Savienotās Valstis /1949

PROGRAMMAS „PARTNERATTIECĪBAS AKTĪVĀM” DALĪBVALSTIS

Armēnija	Krievija
Austrija	Serbija
Azerbaidžāna	Zviedrija
Baltkrievija	Šveice
Bosnija un Hercegovina	Tadžikistāna
Somija	Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika*
Gruzija	Turkmenistāna
Īrija	Ukraina
Kazahstāna	Uzbekistāna
Kirgizijas Republika	
Malta	
Moldova	
Melnkalne	

VIDUSJŪRAS DIALOGA VALSTIS

Alžīrija	Maroka
Eģipte	Tunisija
Izraēla	
Jordānija	
Mauritānija	

STAMBULAS SADARBĪBAS IEROTĀS VALSTIS (ICI)

Bahreina
Kuveita
Katara
Apvienotie Arābu Emirāti

*Turcija atzīst Maķedonijas Republiku ar tās konstitucionālo nosaukumu.

Kas ir NATO?

Ziemeļatlantijas Līguma organizācija ir viena no svarīgākajām pasaules starptautiskajām institūcijām. Tā ir politiska un militāra alianse, kurā apvienojušās 28 Eiropas un Ziemeļamerikas valstis.

Šīs valstis tiek, lai konsultētos un sadarbotos drošības un aizsardzības jomā. Šādā ziņā NATO ir unikāla saikne šo divu kontinentu politiskās un drošības sadarbības veidošanai.

Ar ko nodarbojas NATO?

NATO ir apņēmusies aizsargāt savas dalībvalstis ar politiskiem un militāriem līdzekļiem. Tā veicina konsultēšanos un sadarbību arī ar valstīm, kas nav NATO sastāvā, par plašiem, ar drošību saistītiem jautājumiem, tādiem kā aizsardzības reforma un miera nodrošināšana.

Ar diskusiju un partnerattiecību palīdzību, NATO sniedz savu ieguldījumu konfliktu novēršanā dalībvalstīs un ārpus to robežām.

Tā atbalsta demokrātiskas vērtības un ir apņēmusies pilna risināt strīdus mierīgā ceļā. Ja demokrātiskie centieni cieš neveiksmi, tās rīcībā ir militārā spēja, kas nepieciešama, lai veiktu krīzes vadības un miera nodrošināšanas operācijas pašas spēkiem vai arī sadarbībā ar citām valstīm un starptautiskajām organizācijām.

NATO ir arī trešā dimensija, kur ietilpst civilās katastrofaizsardzības plānošana, kas palīdz sabiedrotajiem un partnervalstīm pārvarēt katastrofu sekas, kā arī veicina sadarbību zinātnes un vides jomās.

Katrai dalībvalstij NATO politiskajā štābā Briselē ir sava pastāvīgā delegācija. To vada vēstnieks, kas pārstāv savu valsti Alianses konsultāciju un lēmumu pieņemšanas procesos.

Ziemeļatlantijas Padome ir organizācijas vissvarīgākā lemjošā institūcija. Tā sanāk kopā dažādos līmeņos un to vada NATO ģenerālsekretārs, kas palīdz dalībvalstīm vienoties par galvenajiem jautājumiem.

Visi lēmumi NATO komitejās tiek pieņemti vienprātīgi. Tādējādi "NATO lēmums" ir visu dalībvalstu kolektīvās gribas izpausme.

NATO ir ļoti nelieli pastāvīgi militārie spēki, kas pieder pašai organizācijai. Kad operācija tiek akceptēta Ziemeļatlantijas Padomē, dalībvalstis brīvprātīgi piešķir tai militāros spēkus. Līdz ar misijas pabeigšanu, šie spēki atgriežas savās mājās valstīs.

Militārās komandvadības uzdevums ir koordinēt un

Kā darbojas NATO?

veikt šīs operācijas. Šī struktūra sastāv no štābiem un bāzēm, kas atrodas dažādās valstīs.

NATO ikdienas pasākumi, civilās un militārās struktūras tiek finansēti no kopīgiem budžetiem, kuros katra dalībvalsts izdara iemaksas saskaņā ar akceptētu dalīto izmaksu formulu.

